

det har ikke ligget for dem. Jeg har som sagt ikke ret kunnet forstaa, at Underofficererne med de stærke Krav, de i sin Tid opstillede om større Tilmærkelse mellem Officerernes og Underofficerernes Uddannelse, har kunnet være tilfredse med det, der er naaet ved den Forhandling, der er gaaet forud for Fremsættelsen af dette Lovforslag, og derfor vil jeg gerne se Sagen lidt nærmere belyst i et Udvalg.

Man kunde ogsaa gøre et andet Ræsonnement gældende. Hvis Lovforslaget ikke havde været af den Beskaffenhed, jeg har tilladt mig at nævne, og det altsaa vilde være mindre skadeligt, end jeg nu anser det for, kunde man sige: Vi kan godt vente med alt dette. Der kunde være Folk, der kunde mene det. Vi befinder os under Forhold, hvis Resultater vistnok vil vende op og ned paa adskillige Begreber. Ikke at jeg tror, at vi ved denne Krigs Slutning skulde ophæve vor Marine, jeg mener ikke en Gang, det var nødvendigt, for hvad der saa sker eller ikke sker, maa vi altid have et Tilsyn af vore Farvande, og de Penge, der anvendes til Uddannelse af Mennesker, er aldrig spildte, hvis de blot virkelig uddannes. Men jeg kan tænke mig, at adskillige kunde sige, at det havde dog ikke hastet saa stærkt med dette Lovforslag, vi havde maaske kunnet vente, for der sker ingen Skade derved, Lovforslaget vil ikke komme til at virke saa hurtigt, at vi ved Hjælp af det i rette Tid kan afbøde de Mangler, der nu findes. Derfor maa jeg sige, at jeg kan ikke med min bedste Villie melde mig som en Beundrer af Lovforslaget, jeg er nærmest, hvad man med et religiøst Udtryk kunde kalde „en Tvivler i Sorg“. Jeg vil derfor, naar Forhandlingerne er sluttede, tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg, Udvalgsbehandlingen kan for saa vidt godt blive kort, som jeg, hvis jeg bliver oplyst om de Ting, jeg gerne vil have at vide, bevares vel, ikke har mere at forlange, idet jeg ikke er i Stand til at forhindre Lovforslagets Gennemførelse. Men begejstret er jeg ikke for det, jeg er ikke en Gang glad for det, snarere bekymret, men jeg vil gerne have at vide, hvordan det staar til med disse Forhandlinger med Underofficererne.

Forsvarsministeren (P. Munch): De ærede Medlemmer, der har udtalt sig om Lovforslaget, har med Undtagelse af den sidste ærede Taler givet det Tilslutning, ikke blot dets Principper, men ogsaa dets Enkeltheder. Den sidste ærede Taler sy-

nes derimod, saa vidt jeg forstod ham, noget at have forset sig paa denne Sag og at være kommet ind paa Betragtninger, som selve Lovforslaget ikke giver egentligt Grundlag for. Af flere af de ærede Medlemmer er jeg blevet opfordret til at tage et eller andet Punkt af underordnet Betydning, som knytter sig til de administrative Bestemmelser, som skulde være i Forbindelse med Lovforslaget, under Overvejelse, og disse Henstillinger skal jeg naturligvis følge. Dette gælder ogsaa det Reglement, som det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) talte om. Jeg ved ikke, om de forskellige Bestemmelser, han nævnedes, har saa stor Betydning og er af en saa interessant Karakter, som det ærede Medlem synes at mene. Det er den Slags Bestemmelser, der findes ved saa mange af de Kostskoler og Opdragelsesanstalter, som man i det hele har. Jeg skal ikke kunne sige, om de her omhandlede Bestemmelser er fordelene, om de er atvigende fra, hvad der ellers har været Tilfældet. Det skal jeg gerne tage op til Undersøgelse. Jeg ved ikke, om det, det ærede Medlem oplæste, var Bestemmelser fra et gældende Reglement eller fra tidligere Reglementer, men jeg skal gerne undersøge Sagen.

Dernæst vil jeg om Lovforslaget sige, at det ved hele sin Karakter kun er en Løsning af ren praktiske Spørgsmaal, der ikke har nogen som helst Berøring med Principspørgsmaal, og hvorfra der ikke kan drages nogen som helst Slutninger med Hensyn til fremtidige Spørgsmaal Partierne imellem. Det er muligt, at de Principspørgsmaal, der kan sættes i Forbindelse med denne Sag, vil komme op, naar en Gang Befalingsmandsspørgsmaalet ogsaa for Hærens Vedkommende foreligger, men det er ikke taget op i denne Sammenhæng. Her er kun Tale om en Ordning af praktisk foreliggende Forhold, og Lovforslagets væsentlige Hensigt er at tilfredsstille og opfylde meget stærkt nærede Ønsker hos Marinens Underofficerer. Den ærede sidste Taler synes at have den Opfattelse, at det endog kunde være et Lovforslag, som han maatte se paa med Bekymring. Det ærede Medlem ser imidlertid, saa vidt jeg forstaa, for en stor Del paa disse Spørgsmaal ud fra samme almene Synspunkt, som gør sig gældende indenfor Marinens Underofficerskorps. Hvis dette er Tilfældet, har det ærede Medlem ikke Grund til at se paa dette Lovforslag med Bekymring, men derimod med Tilfredsstillelse. Og hvis